

6 NOVEMBER 2011 – TWEEENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING WIJSHEID 6, 12-16

Stralend en nooit verwelkend is de wijsheid, gemakkelijk wordt zij aanschouwd door wie haar liefhebben, gevonden door wie haar zoeken; nog voor men haar begeert, heeft zij zich al bekend gemaakt. Wie om haar vroeg opstaat, hoeft zich niet uit te sloven, want hij zal haar vinden, zittend aan zijn deur. Peinzen over haar getuigt van volmaakt inzicht, en wie om haar wakker ligt, zal weldra vrij van zorg zijn. Want zelf gaat ze rond en zoekt die haar waardig zijn, genadig vertoont zij zich aan hen op hun wegen en bij elk overleg treedt zij hen tegemoet.

TWEDE LEZING EERSTE BRIEF AAN DE TESSALONICENZEN 4, 13-18

Broeders en zusters,
Wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen, levend met Hem meevoeren.

En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval voorgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden die in Christus zijn verrijzen; daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dus met deze woorden.

EVANGELIE MATTEÛS 25, 1-13

In die tijd vertelde Jezus zijn leerlingen deze gelijkenis:

„Het is met het Rijk der hemelen als met tien meisjes die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dom, de andere vijf verstandig. Want de dommen namen wel hun lampen mee, maar geen olie; de verstandigen echter namen met hun lampen tevens kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden zij allen in en sliepen.”

„Maar midden in de nacht klonk er geroep: ‘Daar is de bruidegom! Trekt hem tegemoet!’ Meteen waren al de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De dommen zeiden tegen de verstandigen: ‘Geef ons wat olie, want onze lampen gaan uit.’ Maar de verstandigen antwoordden: ‘Neen, er mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie samen. Gaat liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf.’ Maar terwijl zij onderweg waren om te gaan kopen, kwam de bruidegom, en die klaar stonden, traden met hem binnen om bruiloft te vieren; en de deur ging op slot. Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: ‘Heer, heer, doe open!’ Maar hij antwoordde: ‘Voorwaar, Ik zeg u: ik ken u niet.’”

„Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Oliepeil

AAN DE VOORAVOND VAN ZIJN HUWELIJK gaat de joodse bruidegom gewoontegetroouw zijn bruid afhalen in het huis van haar ouders. Ze wordt dan in een draagkoets naar zijn ouderlijke huis gebracht voor de huwelijksviering. Een lange stoet van vrienden en vriendinnen met fakkels. En tien bruidsmeisjes met olielampen. Maar er lijkt een haar in de boter. De bruidegom komt niet buiten. Er is waarschijnlijk ruzie tussen de vaders over de geschenken en de bruidsschat.

De bruidsmeisjes dommelen in. Het is een mooie, warme avond. Midden in de nacht komt een bediende en zegt dat bruid en bruidegom in aantocht zijn: „Kom, we gaan stoet vormen. Steek de fakkels en de olielampen aan en zing!” U kent de rest van het verhaal. Vijf meisjes krijgen hun olielamp niet meer aan. De olie is op en ze hebben geen reserve bij zich. Die meisjes zeggen tegen de andere vijf: „Geef ons wat van jullie olie, want onze lampen gaan al uit.” Het klinkt hardvochtig, maar de voorzienige meisjes antwoorden: „Neen, als we delen, is er straks geen enkele fakkel meer klaar voor de ontvangst van bruid en bruidegom. Zoek liever een verkoper en koop zelf olie.” Maar het is midden in de nacht...

In dit verhaal ligt de klemtoon niet op de weigering om te delen, maar wel op de taak die ze moeten vervullen in de bruidsstoet. Toch klinkt het allesbehalve leuk. Het evangelie leert andere dingen: delen van wat je hebt. Ze hadden bijvoorbeeld aan de broodvermenigvuldiging kunnen denken. Ook dan was er te weinig voor iedereen. Maar het meisje Espérance (zie het commentaar van zondag 31 juli 2011) met haar vijf broodjes en twee visjes gaf toch haar vieruurtje af. En we weten wat er gebeurde toen Jezus er een zegen over sprak en de leerlingen Hem vertrouwden.

Maar het verhaal van deze zondag gaat niet over delen met elkaar. Het gaat over iets anders. Het is tekst uit de laatste hoofdstukken van Matteüs, dicht bij het lijdensverhaal, in een klimaat van toenemende oppositie tegen Jezus. Of het is een soort novembertekst: er komen af en toe heel beslissende ogenblikken in het leven. Het meest beslissende moment is dat, waarop ook onze weg op aarde ten einde loopt. Jezus ziet dat ogenblik niet als een verschrikking of een veroordeling. Integendeel, de bruidegom komt en vraagt ons mee op het feest.

Maar er wordt van ons wel iets gevraagd, namelijk dat we voldoende olie hebben om licht te brengen op het feest. Dat we de boel niet verbrodden. Het is de olie van de goedheid en de liefde en de vreugde. Een dergelijke levenshouding, die ontspanning brengt op het eeuwige feest, kun je niet van een ander lenen (en waarschijnlijk ook niet kopen). Het is een levenslang leerproces. Het is olie van eigen persing. De olie staat voor wat een mens zich in de loop van zijn leven heeft eigen gemaakt, de verworvenheden van zijn ziel. Dit is een werk dat we zelf moeten doen. Er is een eigen verantwoordelijkheid, een ‘laatste’ ernst, die geen mens aan een ander kunt overdragen of van een ander kunt lenen. Ja, dus, oefenen. Niemand bemint vanzelf, automatisch. Waakzaam zijn. Kijk, er zit al een lichte toets advent in die oproep.

Maar het hoofddaccent van dit verhaal ligt eigenlijk ook niet op onszelf en op onze eigen inspanningen. De blijde boodschap van deze zondag bestaat hierin: ooit komt de Bruidegom ons halen voor een groot feest. Neen, geen veroordelende God met een volgeschreven notaboekje met daarin al wat we verkeerd deden. Wel een controle van ons oliepeil: heb je genoeg liefdesolie verzameld om je bijdrage te leveren tot dit grote feest? Heb je een beetje reserve geperst?

Nog even kijken naar de twee laatste regels van de tweede en de derde lezing. De laatste zin van het evangelie is: „Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag en op welk tijdstip de Bruidegom komt.” Maar er is ook de laatste zin van de tweede lezing uit de Brief van Paulus aan de christenen van Thessaloniki „om voor altijd bij Hem te zijn”. En daar gaat het tenslotte om.

Gebedstip voor deze week: eens ons oliepeil nakijken. Die olie, die een vlammetje van liefde laat branden. Beter tijdig dit ‘klein onderhoud’ doen, want je weet niet wanneer de invitatie van de Bruidegom komt. Het is toch wel mooi: ons sterven heet in ons geloof geen droevige *faire-part*, maar een uitnodiging tot een feest. Kon ik dat maar geloven als de invitatie toekomt.